

ด่วนที่สุด

ที่ สธ ๐๙๐๙.๐๓/ จก ๘๒๗

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รหัสเรื่อง : ส17107 ส.31.
รับที่ : ส18017/58 ส.๓๖๖
วันที่ : 14 ก.ย. 58 เวลา : 15.52

กระทรวงสาธารณสุข
ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๖ กันยายน ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการป้องกันและการแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- อ้างถึง ๑. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่ นร ๐๕๐๓/๑๒๖๐๙ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐
๒. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่ นร ๐๕๐๓/๒๓๗๘๓ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๐
๓. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๒๘๒๔๑ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๘

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือรองนายกรัฐมนตรีเห็นชอบให้เสนอคณะรัฐมนตรี จำนวน ๑๒๐ ฉบับ
๒. คำชี้แจงตามหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็น
ในการตรากฎหมาย จำนวน ๑๒๐ ฉบับ
๓. ร่างพระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์
ในวัยรุ่น พ.ศ. จำนวน ๑๒๐ ฉบับ
๔. สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์
ในวัยรุ่น พ.ศ. จำนวน ๑๒๐ ฉบับ
๕. สำเนาหนังสือกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ที่ พม ๐๒๐๗/๑๑๔๕๑
ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๗ จำนวน ๑๒๐ ฉบับ
๖. สำเนาหนังสือกระทรวงแรงงาน ที่ รง ๐๒๐๔.๒/๑๒๘๓๕
ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๗ จำนวน ๑๒๐ ฉบับ
๗. สำเนาหนังสือกระทรวงวัฒนธรรม ที่ วธ ๐๒๐๓.๓/๒๖๙๐
ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๗ จำนวน ๑๒๐ ฉบับ
๘. สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๑๐/๑๔๒
ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ จำนวน ๑๒๐ ฉบับ
๙. สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ สม ๐๐๐๔/๒๒๗๑
ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ จำนวน ๑๒๐ ฉบับ
๑๐. สำเนาหนังสือมูลนิธิสร้างสุขเข้าใจเรื่องสุขภาพผู้หญิง ที่ สคส.ว ๐๕๔./๒๕๕๗
ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๑๒๐ ฉบับ
๑๑. สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๔/๙๖๘๐
ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๒๐ ฉบับ
๑๒. การคาดการณ์กรอบเวลาในการดำเนินการเสนอร่างพระราชบัญญัติการป้องกัน
และแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. ของคณะรัฐมนตรี จำนวน ๑๒๐ ฉบับ

ด้วยกระทรวงสาธารณสุขขอเสนอเรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไข
ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา ทั้งนี้ รองนายกรัฐมนตรี
(พลเรือเอก ณรงค์ พิพัฒนาศัย) กำกับการบริหารราชการกระทรวงสาธารณสุข ได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าว
เสนอคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เรื่องเดิม...

๑. เรื่องเดิม

กระทรวงสาธารณสุขได้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองอนามัยการเจริญพันธุ์ พ.ศ. ต่อคณะรัฐมนตรี ครั้งที่ ๑ ในปี ๒๕๕๐ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว แต่ไม่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กระทรวงสาธารณสุขจึงขอถอนร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และเมื่อปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว จึงเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีเป็นครั้งที่ ๒ ในปี ๒๕๕๓ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ให้กระทรวงสาธารณสุขนำร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปปรับปรุงแก้ไข และเมื่อกระทรวงสาธารณสุขปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว โดยเปลี่ยนชื่อเป็น “ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมอนามัยการเจริญพันธุ์แห่งชาติ พ.ศ.” จึงได้ส่งกลับคืนไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา แต่ไม่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กระทรวงสาธารณสุขจึงได้เสนอขอถอนร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เพื่อนำมาปรับปรุงให้ชัดเจนครอบคลุมการแก้ไขปัญหอนามัยการเจริญพันธุ์ในประชากรทุกเพศ ทุกวัย สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่เปลี่ยนแปลงไปและมีความซับซ้อนมากขึ้น รวมทั้งเพื่อลดความซ้ำซ้อนกับกฎหมายที่มีอยู่ และกระทรวงสาธารณสุข ได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาคriminalในวัยรุ่น พ.ศ. มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา

๑.๑ ความเป็นมาของเรื่องที่จะเสนอ

นับตั้งแต่มีการประชุมระหว่างประเทศขององค์การสหประชาชาติว่าด้วยเรื่องประชากรและการพัฒนา ที่กรุงโคโร ประเทศอียิปต์ เมื่อปี ๒๕๓๗ หรือ International Conference on Population and Development (ICPD) ซึ่งมี ๑๗๙ ประเทศทั่วโลกเข้าร่วมประชุม รวมทั้งประเทศไทย ได้มีมติรับรองการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประชากรกับการพัฒนา (ICPD Program for Action) กำหนดระยะเวลา ๒๐ ปี ซึ่งจะครบกำหนดตามแผนในปี ๒๕๕๘ ที่จะถึงนี้ โดยแผนดังกล่าวได้มุ่งเน้นการพัฒนาประชากรทั้งชายและหญิง ในมิติความเท่าเทียมทางเพศ การส่งเสริมอำนาจสตรี การกระจายตัวของประชากร สิทธิและอนามัยการเจริญพันธุ์ ด้วยการให้บริการอนามัยการเจริญพันธุ์ผ่านระบบสาธารณสุขมูลฐาน และเมื่อปี ๒๕๔๓ องค์การสหประชาชาติ ร่วมกับ ๑๘๙ ประเทศ ได้ให้การรับรองคำประกาศแห่งสหัสวรรษ (Millennium Declaration) เพื่อตกลงร่วมกันในการประกาศใช้เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals - MDGs) ซึ่งมีเป้าหมายเชื่อมโยงกับแผนปฏิบัติการประชากรกับการพัฒนาที่ครอบคลุมประเด็นด้านการขจัดความยากจนและความหิวโหย การส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศ และบทบาทสตรี การลดอัตราการตายของเด็ก การพัฒนาอนามัยแม่และเด็ก การต่อสู้กับโรคเอดส์ แต่ละประเทศจึงต่างให้ความสำคัญและตระหนักถึงงานด้านสิทธิอนามัยการเจริญพันธุ์มากขึ้น

ประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศสมาชิกองค์การสหประชาชาติ ได้ให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติตามแผนพัฒนาประชากรและการพัฒนา และการส่งเสริมงานด้านสิทธิอนามัยการเจริญพันธุ์ ตลอดมา โดยในระดับสากลประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีสันติสัญญาระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนที่เป็นรากฐานของการพัฒนาสิทธิอนามัยการเจริญพันธุ์ รวมถึงการเป็นสมาชิกอนุสัญญาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านนี้หลายฉบับ อาทิเช่น อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women - CEDAW) อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child) เป็นต้น ซึ่งภารกิจที่สำคัญประการหนึ่งของการ...

ของการรับรองสนธิสัญญาต่าง ๆ เหล่านี้ คือ การผลักดันกฎหมายและกลไกการทำงานที่เป็นรูปธรรมเพื่อให้เกิดการคุ้มครองสิทธิในด้านนั้น ๆ ด้วย

ในปี ๒๕๔๐ ประเทศไทยโดยกระทรวงสาธารณสุขได้ประกาศนโยบายอนามัยการเจริญพันธุ์ ถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นอย่างเป็นรูปธรรม ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกกลุ่มวัยให้มีสุขภาพของระบบการเจริญพันธุ์ที่ดี รวมถึงการคุ้มครองสิทธิด้านอนามัยการเจริญพันธุ์ด้วย ต่อมาประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการขับเคลื่อนงานด้านสิทธิอนามัยการเจริญพันธุ์ดังกล่าว รวมถึงการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงานด้านสิทธิอนามัยการเจริญพันธุ์ และเป็นปัญหาที่สังคมโลกและประเทศไทยกำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งถ้าไม่ได้รับการป้องกันและแก้ไขจะส่งผลกระทบต่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชากรโดยรวมในระยะยาว จึงได้มีนโยบายและยุทธศาสตร์ระดับชาติที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว ๒ ฉบับ คือ ๑) นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนามาตรการอนามัยการเจริญพันธุ์แห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๓ – ๒๕๕๗) และ ๒) ยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนตั้งครรภ์ไม่พร้อม

แต่อย่างไรก็ตาม ในการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ยังขาดการบูรณาการในการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงาน และกระทรวงมหาดไทย จึงทำให้การแก้ไขปัญหายังไม่ประสบความสำเร็จมากนัก ปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เกิดการบูรณาการในการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ มาตรการด้านกฎหมาย เพื่อบังคับใช้ให้เกิดกลไกการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีการดำเนินงานได้อย่างยั่งยืน เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๑.๒ มติคณะรัฐมนตรีหรือคำสั่งที่เกี่ยวข้อง

- คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองอนามัยการเจริญพันธุ์ พ.ศ. ตามที่กระทรวงสาธารณสุขเสนอ
- คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองอนามัยการเจริญพันธุ์ พ.ศ. ตามที่กระทรวงสาธารณสุขเสนอ

๑.๓ ผลการดำเนินการที่ผ่านมา

หลังจากขอถอนร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมอนามัยการเจริญพันธุ์แห่งชาติ พ.ศ. กระทรวงสาธารณสุข ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนและมีผลสำเร็จดังนี้

๑) จัดประชุมคณะอนุกรรมการพัฒนาระเบียบ กฎ และกฎหมายด้านอนามัยการเจริญพันธุ์ เพื่อพิจารณาปรับแก้ไขร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมอนามัยการเจริญพันธุ์แห่งชาติ พ.ศ. จำนวน ๑ ครั้ง

๒) จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อหาแนวทางในการปรับแก้ไขร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมอนามัยการเจริญพันธุ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ ตามข้อเสนอแนะของคณะอนุกรรมการพัฒนาระเบียบ กฎ และกฎหมายด้านอนามัยการเจริญพันธุ์ จำนวน ๑ ครั้ง

๓) จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อยกร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิอนามัยการเจริญพันธุ์ พ.ศ. จำนวน ๕ ครั้ง

๔) จัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิอนามัยการเจริญพันธุ์ พ.ศ. จำนวน ๑ ครั้ง โดยมีผู้เข้าร่วมประชุม ได้แก่ ผู้แทนจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผู้แทนจากกองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ ผู้แทนจากสถาบันการศึกษา ผู้แทนภาคสื่อสารมวลชน นักวิชาการ...

นักวิชาการทางด้านสาธารณสุข ผู้แทนจากองค์กรเอกชน ผู้แทนภาคประชาสังคม และภาคประชาชนทั่วไป ซึ่งผู้เข้าประชุมเห็นด้วยกับการมีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

๕) จัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งผู้เข้าประชุมเห็นด้วยกับการมีร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิอนามัยการเจริญพันธุ์ พ.ศ. จำนวน ๑ ครั้ง

๖) จัดทำหนังสือแจ้งเวียนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ให้ความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิอนามัยการเจริญพันธุ์ พ.ศ. ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่คัดค้านต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

๗) เผยแพร่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ทางเว็บไซต์สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ ซึ่งไม่มีผู้ใดจะคัดค้านต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

๘) จัดประชุมเพื่อกำหนดแนวทางในการขับเคลื่อน “ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิอนามัยการเจริญพันธุ์ พ.ศ.” จำนวน ๑ ครั้ง โดยมีที่ปรึกษาอาวุโสรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานการประชุม ซึ่งที่ประชุมมีมติให้เปลี่ยนชื่อร่างพระราชบัญญัติเป็น “ร่างพระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ.”

๙) จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อปรับแก้ไข “ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิอนามัยการเจริญพันธุ์ พ.ศ.” เป็น “ร่างพระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ.” จำนวน ๒ ครั้ง

๑๐) ทำประชาพิจารณ์ต่อ “ร่างพระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ.” จำนวน ๑ ครั้ง ซึ่งผู้ร่วมทำประชาพิจารณ์ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับหลักการ

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

๒.๑ โดยที่สถานการณ์การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นของประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของบุคคล ครอบครัว ชุมชน สังคมและเศรษฐกิจโดยรวม ปัญหาดังกล่าวมีความซับซ้อนและไม่อาจแก้ไขได้ด้วยนโยบาย มาตรการ หรืออำนาจหน้าที่ของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง ดังนั้นเพื่อบูรณาการการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นจากทุกภาคส่วนอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้วัยรุ่นได้รับการคุ้มครองสิทธิอนามัยการเจริญพันธุ์อย่างเหมาะสม โดยให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ แผนปฏิบัติการนานาชาติว่าด้วยประชากรและการพัฒนา แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒.๒ ร่างพระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. เป็นเรื่องที่ต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๒) ร่างพระราชบัญญัติ ร่างพระราชกำหนด

๒.๓ ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๒๘๒๔๑ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาหารือเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ และมีมติให้กระทรวงสาธารณสุข (กรมอนามัย) นำร่างพระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. ซึ่งนายเจตน์ ศิรธรานนท์ กับคณะเป็นผู้เสนอ ไปประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. ที่อยู่ระหว่างดำเนินการยกร่างและนำเสนอคณะรัฐมนตรีเห็นชอบในหลักการ

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

ร่างพระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. เป็นเรื่องเร่งด่วนที่ต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรี ภายในระยะเวลา ๖๐ วัน ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ซึ่งจะครบ...

ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ ทั้งนี้ ตามกรอบเวลาจากมติที่ประชุมของคณะอนุกรรมการพิจารณา
ร่างรัฐธรรมนูญในกระบวนการนิติบัญญัติในคณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
(วิป ปณช.) เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ กรมอนามัยต้องจัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบความคิดเห็น
ต่อร่างพระราชบัญญัติที่กรมอนามัยยกร่างในวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๘ โดยกระทรวงสาธารณสุขต้องเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติให้นำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีในวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ เพื่อเสนอเข้าคณะรัฐมนตรี
พิจารณาในวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘ (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑๒)

๔. สำคัญหรือข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

๔.๑ กฎหมายฉบับนี้ ส่งเสริมการคุ้มครองสิทธิอนามัยการเจริญพันธุ์ในประชาชนกลุ่มวัยรุ่น
ซึ่งครอบคลุมสิทธิในการได้รับข้อมูลข่าวสาร และความรู้ที่เพียงพอต่อการตัดสินใจ การได้รับบริการอนามัย
การเจริญพันธุ์และสวัสดิการสังคมอย่างทั่วถึงเสมอภาคและไม่ถูกเลือกปฏิบัติ การได้รับการรักษาความลับและ
ความเป็นส่วนตัว รวมทั้งสร้างกลไกการดำเนินงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานภาครัฐ
องค์กรเอกชน และภาคประชาสังคมอย่างเป็นรูปธรรมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น
ด้วยกลไกนี้ จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีความเป็นเอกภาพและทิศทางเดียวกัน
ส่งผลให้ประชาชนได้รับประโยชน์จากการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น อันจะนำไปสู่คุณภาพ
ชีวิตที่ดีของประชากรในภาพรวม รวมทั้งมีการกำหนดบทกำหนดโทษไว้แก่ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย
ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากกฎหมายฉบับนี้ มีดังต่อไปนี้

- ๑) วัยรุ่นได้รับข้อมูลข่าวสารด้านอนามัยการเจริญพันธุ์อย่างถูกต้อง เหมาะสม และ
เพียงพอ
- ๒) วัยรุ่นได้รับการคุ้มครองความเป็นส่วนตัวและความลับเกี่ยวกับข้อมูลอนามัย
การเจริญพันธุ์
- ๓) ครูได้รับการพัฒนาทักษะในการสอนเพศวิถีศึกษาอย่างเหมาะสม
- ๔) นักเรียนและนักศึกษาได้เรียนเพศวิถีศึกษาอย่างเหมาะสม สอดคล้องตามวัยและ
สิ่งแวดล้อม รวมทั้งมีทักษะชีวิตที่ดี
- ๕) วัยรุ่นได้รับบริการอนามัยการเจริญพันธุ์อย่างมีคุณภาพ ครบถ้วน ทั่วถึง ไม่เลือกปฏิบัติ
และส่งต่อได้อย่างเหมาะสม
- ๖) วัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พร้อมได้รับการปรึกษาทางเลือก การส่งต่อบริการอนามัย
การเจริญพันธุ์ และสวัสดิการสังคมอย่างเหมาะสมและครบวงจร
- ๗) นักเรียน นักศึกษา ที่ตั้งครรถ์มีทางเลือกและโอกาสทางการศึกษา
- ๘) วัยรุ่นไม่เจ็บป่วย และเสียชีวิตด้วยโรคที่สามารถป้องกันได้ เช่น โรคติดต่อทาง
เพศสัมพันธ์และเอดส์ เป็นต้น
- ๙) ประชาชนมีความรู้ เข้าใจ และทัศนคติที่ดีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์
ในวัยรุ่น

๔.๒ ขั้นตอนที่จะต้องดำเนินการในลำดับต่อไป คือ

- ๑) ดำเนินการเผยแพร่กฎหมายดังกล่าว ให้ทราบโดยทั่วกัน ได้แก่ หน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ใน ๒ ช่องทาง คือ
ช่องทางที่ ๑ จัดทำเป็นหนังสือ พร้อมสำเนากฎหมายดังกล่าว แจกหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้อง

ช่องทาง...

ช่องทางที่ ๒ ประกาศกฎหมายดังกล่าว ลงในเว็บไซต์ ของกรมอนามัย และ สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้ที่เกี่ยวข้อง และประชาชนทั่วไปได้รับทราบ

๒) ดำเนินการติดตามประเมินผลการใช้บังคับกฎหมายดังกล่าว ภายหลังที่กฎหมาย มีผลใช้บังคับแล้ว ด้วยวิธีเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อรับทราบถึงประสิทธิผลในทางปฏิบัติของการนำกฎหมายไป บังคับใช้ หรือปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขต่อไปในอนาคต

๔.๓ กฎหมายและมาตราที่เกี่ยวข้อง คือ

๑) ประเทศไทยเป็นสมาชิกสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศที่เป็นรากฐาน ของการพัฒนาสิทธิอนามัยการเจริญพันธุ์ รวมถึงสนธิสัญญาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น สนธิสัญญาว่าด้วยการขจัด การเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women) สนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child) สนธิสัญญาว่าด้วย สิทธิคนพิการ (Convention on the Rights of Persons with Disabilities) เป็นต้น จึงเป็นหน้าที่ที่ต้องดำเนินงาน ด้านนี้อย่างจริงจัง โดยใช้มาตรการทางกฎหมาย

๒) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๔ ได้บัญญัติไว้ว่า “ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความ เสมอภาค บรรดาที่ชนชาวไทยเคยได้รับการคุ้มครองตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีอยู่แล้ว ย่อมได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญนี้” ประเด็นสิทธิอนามัยการเจริญพันธุ์ที่วัยรุ่นพึงได้รับการคุ้มครอง จึงเป็น สิทธิด้านหนึ่ง ที่ประเทศไทยได้มีพันธะสัญญากับประเทศต่าง ๆ

๓) พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖ ได้บัญญัติไว้ว่า “สุขภาพ ของหญิงในด้านสุขภาพทางเพศและสุขภาพของระบบเจริญพันธุ์ ซึ่งมีความจำเพาะ ชับซ้อน และมีอิทธิพลต่อ สุขภาพของหญิงตลอดช่วงชีวิต ต้องได้รับการสร้างเสริมและคุ้มครองอย่างสอดคล้องและเหมาะสม”

๔) ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๓๑ ให้รัฐจัดให้มีแผน ยุทธศาสตร์ด้านสุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์แบบมีส่วนร่วม และสนับสนุนการดำเนินงานตามแผน ให้เป็นรูปธรรม

ให้รัฐสนับสนุนให้มีการพัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนางานด้านสุขภาพ ทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์ด้วย

๕. รายงานการวิเคราะห์หรือศึกษาตามกฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี หรือคำสั่งใด ๆ

-ไม่มี-

๖. ผลกระทบ

เมื่อพระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. มีผล ใช้บังคับแล้ว จะส่งผลให้เกิดกลไกการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจนใน การกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ มาตรการ แนวทางการดำเนินงาน การกำกับดูแลและการประเมินผล การดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนั้น จะสามารถ ดำเนินการได้ภายใต้ข้อบัญญัติเดียวกัน และมีเอกภาพในการดำเนินงาน อันจะทำให้การดำเนินงานป้องกัน และแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นมีความยั่งยืน เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้ ระบบบริการมีคุณภาพและได้มาตรฐาน นำไปสู่การเกิดที่มีคุณภาพ และประชากรมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๗. ค่าใช้จ่าย...

๗. ค่าใช้จ่ายและแหล่งที่มา

-ไม่มี-

๘. ความเห็นของคณะกรรมการหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

-ไม่มี-

๙. ข้อกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

๙.๑ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖

๙.๒ พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖

๙.๓ พระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕

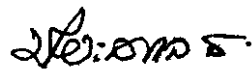
๙.๔ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑

๑๐. ข้อเสนอของส่วนราชการ

กระทรวงสาธารณสุข ขอเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติ
การป้องกันและแก้ไขปัญหาดังครมในวัยรุ่น พ.ศ.

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายปิยะสกล สกลสัตยาทร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

กรมอนามัย

โทร. ๐ ๒๕๙๐ ๔๒๔๔

โทรสาร ๐ ๒๕๙๐ ๔๑๖๓

E-mail : jenpatcha@gmail.com